

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 21 gusht 2017
Nr. ref.: RK 1120/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI15/17

Parashtrues

Haxhi Islamaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, PML.
Nr. 112/16, të 17 gushtit 2016**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Haxhi Islamaj me banim në fshatin Madanaj, Komuna e Gjakovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme PML. nr. 112/16 të 17 gushtit 2016, me të cilin ishte refuzuar kërkesa e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë (PKR. nr. 93/2011, i 3 korrikut 2015) dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 529/2015 të 22 dhjetorit 2015) si e pabazuar.
3. Vendimi i kontestuar iu dorëzua parashtruesit të kërkesës më 1 dhjetor 2016.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet të jetë shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës e garantuar me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113, paragrafin 7 të Kushtetutës, nenet 22 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 18 shkurt 2017, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 20 mars 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Ivan Čukalović dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
8. Më 3 prill 2017, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës. Një kopje e kërkesës iu dërgua edhe Gjykatës Supreme. Te njëjtën ditë, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Gjakovë të sigurojë një kopje të fletëkthesës, e cila tregon kur i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës vendimi i kontestuar.
9. Më 20 prill 2017, Gjykata Themelore në Gjakovë dorëzoi kopjen e fletëkthesës në Gjykatë, e cila tregon se parashtruesi i kërkesës kishte pranuar vendimin e kontestuar më 1 dhjetor 2016.
10. Më 4 korrik 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 16 shkurt 2010, Prokuroria Publike e Qarkut në Pejë (PP. nr. 368/2009) ngriti një aktakuzë me të cilën akuzoi parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprës penale të vrasjes së rëndë në tentativë dhe të veprës penale të mbajtjes në pronësi, kontroll, posedim ose shfrytëzim të paautorizuar të armëve.
12. Më 3 korrik 2015, Gjykata Themelore në Gjakovë, Departamenti për Krime të Rënda (Aktgjykimi, PKR. nr. 93/2011) e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprave penale të vrasjes së rëndë në tentativë dhe të mbajtjes në pronësi, kontroll, posedim ose shfrytëzim të paautorizuar të armëve.
13. Më 26 tetor 2015, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë të 3 korrikut 2015, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit. Në ankesën e tij ai pretendoi shkelje esenciale të dispozitave të ligjit të procedurës penale dhe të ligjit penal, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit për sanksionin penal. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendoi se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore është i paqartë, i paarsyetuar dhe kontradiktor.
14. Më 22 dhjetor 2015, Gjykata e Apelit (Aktgjykimi PARK. nr. 529/15) e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë.
15. Në Aktgjykimin e saj, Gjykata e Apelit, bazuar në ankesë dhe *ex officio* vendosi ta ndryshojë Aktgjykimin e Gjykatës Themelore të 3 korrikut 2015 vetëm për pjesën në lidhje me viktimën [D.K.], që fillimisht ishte akuzuar dhe dënuar nga Gjykata Themelore për kryerjen e veprës penale të mbajtjes në pronësi, kontroll, posedim ose shfrytëzim të paautorizuar të armëve. Në lidhje me këtë, Gjykata e Apelit, në pajtim me nenin 363, paragrafi 1, nënparagrafi 1.3 të Kodit të Procedurës Penale (në tekstin e mëtejme: KPP), refuzoi aktakuzën për veprën penale të lartpërmendur kundër [D.K.] me arsyetimin se vepra penale e lartpërmendur ishte e mbuluar me nenin 3 të Ligjit për Amnistinë.
16. Sa i përket ankesës së parashtruesit të kërkesës, Gjykata e Apelit e arsyetoi se:

“[...] aktgjykimi ankimuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale të pretenduara në ankesë. Dispozitivat e aktgjykimit janë hartuar sipas dispozitave të neni 365 par. 1 nën par 1.1 të KPPK-së, [...] Gjykata e shkallës së parë, ka dhënë gjetjet e saja nga provat e administruara dhe ka paraqitur në mënyrë të plotë dhe të qartë faktet, duke dhënë arsye se pse këto fakte i konsideron të vërtetuara. “

Kurse pretendimet e mbrojtjes se në dispozitiv të aktgjykimit është konstatuar, se arma është konfiskuar nga i akuzuari duke e identifikuar llojin dhe numrin e saj, kjo gjykate e vlerëson vetëm si një gabim teknik i lëshuar nga gjykata e shkallës së parë [...] Në arsyetim të aktgjykimit janë përfshirë rrethanat të cilat gjykata i ka pas parasysh me rastin e caktimit të dënimit, e të cilat si të drejta dhe të ligjshme i pranon edhe kjo gjykatë, sepse kanë mbështetje në provat e administruara. Nga arsyet që u thanë

më lartë pretendimet e mbrojtësit të akuzuarit se aktgjykimi është përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale janë pretendime të pa bazuara.“

17. Më 26 prill 2016, kundër aktgjykimeve të Gjykatës Themelore (PKR. nr. 93/2011, të 3 korrikut 2015) dhe të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 529/2015, të 22 dhjetorit 2015), parashtruesi parashtrroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme. Në kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë, parashtruesi i kërkesës pretendoi shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe të ligjit penal. Përveç kësaj, ai pretendoi se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore është i paqartë dhe kontradiktor.
18. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka ngritur çështjen e zbatimit të Ligjit për Amnistinë as në Gjykatën e Apelit dhe as në Gjykatën Supreme.
19. Më 17 gusht 2016, Gjykata Supreme e Kosovës (Aktgjykimi 112/2016) e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë.
20. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin e saj vlerësoi se: *“Në fakt është e vërtetë se aktgjykimi për nga forma ka të meta të cilat megjithatë nuk janë të meta të cilat përbejnë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe të cilat kishin me kushtëzua anulimin e tij. Përkundër këtyre gabimeve në këtë aktgjykim janë dhënë arsye ligjore lidhur me të gjitha provat e administruara në shqyrtimin gjyqësor, janë dhënë të gjitha arsyet ligjore lidhur me vlerësimin e të gjitha këtyre provave si dhe arsyet se pse i është falë besimi provave të cilat kanë vërtetuar fajësinë e të dënuarit edhe provave të cilave nuk i është falë besimi.“*
21. Gjykata Supreme në Aktgjykimin e saj konstatoi se aktgjykimet e gjykatave të instancave më të ulët nuk përmbajnë shkelje të dispozitave të procedurës penale dhe të ligjit penal.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kanë shkelur të drejtën e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
23. Së pari, parashtruesi i kërkesës pretendon se: *“Arsyetimi i vendimit të Gjykatës Themelore është tepër i pakuptimtë dhe një gjë e tillë është vërtetuar edhe nga Gjykata Supreme i cili thekson se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë me të vërtetë ka disa kontradikta dhe ka gabime“.*
24. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se mangësitë në Aktgjykimin e Gjykatës Themelore ia kufizuan atij të drejtën për ankesë.
25. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës duke iu referuar praktikës gjyqësore të Gjykatës, *inter alia*, pretendon se *“[...] e drejta për të pranuar vendim të*

arsyetuar përfshin obligimin e autoriteteve të ofrojnë arsye për aktgjykimet e tyre me baza të arsyeshme në nivel procedural dhe material”.

26. Parashtruesi i kërkesës, lidhur me këtë pretendim konkludon se: “[...] aktgjykimi i Gjykatës Themelore - Departamenti për Krime të Rënda në Gjakovë ka shkelë parimin kushtetues të ndalimit të arbitraritetit në vendimmarrje, sepse arsyetimi i dhënë nuk i përmban faktet e përcaktuara, dispozitat ligjore dhe marrëdhënien logjike ndërmjet tyre”.
27. Së dyti, parashtruesi i kërkesës konstaton se “[...] nuk ka fare shpjegim nga Gjykata e Apelit pse Ligji për amnistinë nuk zbatohet në rastin tim. Lidhur me këtë as Gjykata Supreme nuk është deklaruar në Aktgjykimin e saj. Kjo pikë për mua është me rëndësi për dënimin tim përfundimtarë dhe dua të di arsyen mbrapa këtij trajtimi jo të barabartë sepse unë dënova për veprën penale mbajtja në pronësi, kontrollë ose posedim të paautorizuar të armëve ndërsa D.K. lirohet nga kjo vepër penale për shkak të Ligjit për Amnistinë”.
28. Në fund, parashtruesi i kërkesës e përfundon kërkesën e tij duke kërkuar nga Gjykata:

“Të anulohen vendimet e Gjykatave të rregullta dhe çështja të kthehet në rishqyrtim në Gjykatën themelore në Gjakovë dhe rivendosje nga kjo Gjykatë dhe të evitohen shkeljet kushtetuese të nenit 31 të Kushtetutës si dhe neni 6 të KEDNJ-së.”

Dispozitat përkatëse Ligjit për Amnistinë Nr. 04/L-209

Neni 7

Vendosja për zbatimin e amnistisë nga ekzekutimi i dënimit

Për zbatimin e amnistisë vendos gjykata e cila ka vendos në shkallën e parë, me ndihmën e EULEX-it, përkatësisht gjykata që ka kompetencë lëndore dhe territoriale që të gjykojë çështjen e caktuar që i është adresuar asaj:

1.1. sipas detyrës zyrtare; apo

1.2. sipas kërkesës të personit të dënuar, kryesit të veprës penale, prokurorit të shtetit apo të personave të cilët sipas Kodit për Procedurën Penale mund të ushtrojnë ankesë kundër vendimit gjyqësor.

2. Gjykata vendos me vendim me të cilin përcakton pjesën e dënimit nga ekzekutimi i së cilës i dënuari është liruar, nëse me këtë ligj nuk është përcaktuar ndryshe.

Pranueshmëria e kërkesës

29. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka plotësuar kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parapara më tej në Ligj dhe të specifikuara me Rregullore të punës.

30. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

31. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 47 të Ligjit i cili parasheh që:

“Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

32. Më tej, Gjykata do të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kërkesat e Rregullores së punës, përkatësisht rregullit 36 (1) (b) dhe (d) dhe 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, që përcaktojnë se:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

(b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar”.

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.”

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, [...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij;”

Sa i përket pretendimit të parashtruesit në lidhje me vendimin e paqartë dhe të paarsyetuar

33. Së pari, Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore është i paqartë dhe i paarsyetuar.

34. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ngriti të njëjtat pretendime lidhur me vendimin e paarsyetuar në procedurat në Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën

Supreme. Pretendimet e tij u trajtuan nga gjykatat përkatëse dhe u arsyetuan përkatësisht. Prandaj, Aktgjykimi i Gjykatës Supreme është tani vendimi përfundimtar për objektin e kontestuar të çështjes.

35. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton arsyetimin e Gjykatës Supreme, e cila ka konstatuar që: *“Në fakt është e vërtetë se aktgjykimi për nga forma ka të meta të cilat megjithatë nuk janë të meta të cilat përbejnë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe të cilat kishin me kushtëzua anulimin e tij. Përkundër këtyre gabimeve në këtë aktgjykim janë dhënë arsye ligjore lidhur me të gjitha provat e administruara në shqyrtimin gjyqësor, janë dhënë të gjitha arsyet ligjore lidhur me vlerësimin e të gjitha këtyre provave si dhe arsyet se pse i është falë besimi provave të cilat kanë vërtetuar fajësinë e të dënuarit edhe provave të cilave nuk i është falë besimi.”*
36. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi nuk e ka mbështetur në mënyrë te mjaftueshme pretendimin e tij për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së. Për më tepër, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme në Aktgjykimin e saj adresoi çështjet esenciale të ngritura në kërkesën e parashtruesit për mbrojtjen e ligjshmërisë, në veçanti pretendimet lidhur me vendimin e paarsyetuar dhe kontradiktor të Gjykatës Themelore.
37. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se arsyetimi në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme është i qartë dhe, pasi ka shqyrtuar të gjitha procedurat, Gjykata gjithashtu gjeti se procedurat në gjykatat e instancave më të ulëta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (Shih rastin e GJEDNJ-së *Shub kundër Lituaniës*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
38. Përveç kësaj, Gjykata thekson se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale, si edhe të asaj materiale (Shih rastin e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96 Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin e Gjykatës Kushtetuese KI70/11 parashtruesit e kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
39. Prandaj, sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës se aktgjykimi i Gjykatës Themelore është i paqartë dhe nuk është i arsyetuar, Gjykata konstaton se kërkesa është e papranueshme për shkak se është qartazi e pabazuar mbi baza kushtetuese, sepse faktet e paraqitura nga parashtruesi nuk e arsyetojnë në asnjë mënyrë shkeljen e pretenduar të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së të thirrura nga ai dhe se ai nuk e ka mbështetur mjaftueshëm pretendimin e tij.

Sa i përket pretendimit të parashtruesit në lidhje me zbatimin e Ligjit për Amnistinë

40. Së dyti, Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se sa i përket veprës penale mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, Gjykata e Apelit nuk e zbatoi Ligjin për Amnisti në favor të tij.

41. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës pretendon se “[...] nuk ka fare spjegim nga Gjykata e Apelit pse Ligji për amnistinë nuk zbatohet në rastin tim. Lidhur me këtë as Gjykata Supreme nuk është deklaruar në Aktgjykimin e saj. Kjo pikë për mua është me rëndësi për dënimin tim përfundimtarë dhe dua të di arsyen mbrapa këtij trajtimi jo të barabartë sepse unë dënova për veprën penale mbajtja në pronësi, kontrollë ose posedim të paautorizuar të armëve ndërsa D.K. lirohet nga kjo vepër penale për shkak të Ligjit për Amnistinë.”
42. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon trajtim të pabarabartë.
43. Gjykata rikujton nenin 7 (Vendosja për zbatimin e amnistisë nga ekzekutimi i dënimit), paragrafi 1, nën-paragrafi 1.2 i Ligjit për Amnisti i cili parasheh që:
1. *Për zbatimin e amnistisë vendos gjykata e cila ka vendos në shkallën e parë, me ndihmën e EULEX-it, përkatësisht gjykata që ka kompetencë lëndore dhe territoriale që të gjykojë çështjen e caktuar që i është adresuar asaj:*
- 1.1. sipas detyrës zyrtare; apo
- 1.2. sipas kërkesës të personit të dënuar, kryesit të veprës penale, prokurorit të shtetit apo të personave të cilët sipas Kodit për Procedurën Penale mund të ushtrojnë ankesë kundër vendimit gjyqësor.
44. Bazuar në dispozitën e lartpërmendur, gjykatat mund të kishin gjykuar për zbatimin e Ligjit për Amnisti sipas detyrës zyrtare ose parashtruesi i kërkesës mund të kishte kërkuar t'i aprovohej amnisti për veprën penale për të cilën ishte akuzuar.
45. Bazuar në shkresat e lëndës së dorëzuar, duke përfshirë aktgjykimet e gjykatave të rregullta, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk e ka ngritur këtë çështje as në ankesën e tij të parashtruar në Gjykatën e Apelit, dhe as në kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë të dorëzuar në Gjykatën Supreme.
46. Në këtë mënyrë, parashtruesi për herë të parë ngre çështjen e zbatimit të Ligjit për Amnistinë para Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar trajtim të pabarabartë.
47. Prandaj, Gjykata konsideron se në pajtim me parimin e subsidiaritetit, parashtruesi duhet të ketë paraqitur çështjen e zbatimit të Ligjit për Amnistinë dhe pretendimin e tij për trajtim të pabarabartë në kërkesën e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme. Megjithatë, ajo nuk ishte paraqitur.
48. Bazuar në sa më sipër, Gjykata konsideron se dështimi i parashtruesit për të parashtruar ankesë në lidhje me zbatimin e Ligjit për Amnisti në gjykatat e rregullta do të kuptohet si heqje dorë nga e drejta për të kundërshtuar më tej shkeljen. Prandaj, parashtruesi i kërkesës nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike që i janë dhënë atij me ligjin e zbatueshëm (shih, *mutatis mutandis*,

rasti i GJEDNJ-së, *Selmouni kundër Francës*, nr. 25803/94, Vendim i 25 nëntorit 1996, rasti i Gjykatës Kushtetuese KI 07/09, *Demë dhe Besnik Kurbogaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 19 majit 2010, paragrafët 28-29).

49. Parimi i subsidiaritetit kërkon që parashtruesit t'i kenë shteruar të gjitha mundësitë procedurale në procedurat e rregullta në mënyrë që të parandalohet shkelja e Kushtetutës apo, nëse ka shkelje, të korrigjohet shkelja e tillë e të drejtave themelore para se të vijnë në Gjykatën Kushtetuese. (Shih *mutatis mutandis*, Rasti i GJEDNJ-së *Selmouni kundër Francës*, Nr. 25803/94, Vendim i 25 nëntorit 1996, shih rastet e Gjykatës Kushtetuese KI120/11, *Ministria e Shëndetësisë*, Aktvendim për papranueshmëri i 4 dhjetorit 2012, par. 32, KI118/15, *Dragiša Stojković*, Aktvendimi për papranueshmëri i 17 majit 2016, par. 34).
50. Prandaj, Gjykata, bazuar në parimin e subsidiaritetit, konstaton se pretendimi i parashtruesit në lidhje me zbatimin e Ligjit për Amnisti në favor të tij është i papranueshëm sepse nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në procedurat e gjykatave të rregullta para se të paraqitet në Gjykatën Kushtetuese.
51. Në përfundim, Gjykata, në pajtim me nenin 113, paragrafi 7 i Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (b) dhe 36 (2) (b) dhe (d) konstaton se kërkesa:
 - a) sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës lidhur me vendimin e paarsyetuar, ai është i papranueshëm sepse është qartazi i pabazuar në baza kushtetuese; dhe
 - b) sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës se Gjykata e Apelit nuk e zbatoi Ligjin për Amnistinë në favor të tij, ai është i papranueshëm për shkak të mos shterjes së mjeteve juridike.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113, paragrafi 7 të Kushtetutës, nenit 47 të Ligjit dhe të rregullave 36 (1) (b) dhe (d) dhe 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 4 korrik 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

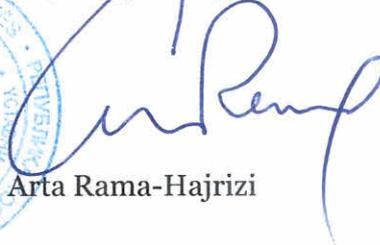
Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi